

# РЕШЕНИЕ

№ 228

гр. Варна, 09.09.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ**, в публично заседание на осемнадесети юни през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Магдалена Кр. Недева

Членове: Дарина Ст. Маркова  
Диана Д. Митева

при участието на секретаря Дарина Б. Баева  
като разгледа докладваното от Магдалена Кр. Недева Въззивно търговско дело № 20253001000219 по описа за 2025 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 258 ГПК.

Образувано е по подадена въззивна жалба от С. Д. А. с ЕГН \*\*\*\*\*, с постоянен адрес в гр. Варна, и насрещна въззивна жалба подадена от „АЛИАНЦ ФЕРЗИХЕРУНГС АГ“ (Германия), вписано в Окръжен съд - Мюнхен, в търговския регистър под № 75727, Ф.Р. Германия, срещу решение № 473/17.11.2024г., постановено по т. д. № 604/2023г. по описа на Варненския окръжен, както и частна въззивна жалба подадена от АЛИАНЦ ФЕРЗИХЕРУНГС АГ (Германия) срещу постановеното по реда на чл. 248 ГПК определение № 276/23.02.2025г. по т.д. № 604/2023г. на ВОС.

Въззивникът С. Д. А. обжалва решението в частта, с която съдът е отхвърлил исковите претенции за горницата над 60 000 лв. до претендираните 150 000 лв., представляващи обезщетение за неимуществени вреди, и за горницата над 2 043,67 лв. до претендираните 3 406,11 лв., представляващи обезщетение за имуществени вреди, всички претърпени в резултат на осъществено на 09.11.2022г. ПТП при управление от водача Р Р А на л.а. „БМВ“, модел „730“, с рег. № XXX XXXX, с валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ при немския застраховател АЛИАНЦ ФЕРЗИХЕРУНГС АГ. Счита същото за неправилно и необосновано, като постановено в противоречие с материалния закон и със събраните по делото доказателства. Според него първоинстанционният съд е допуснал неправилно приложение нормите на чл. 52 и чл. 51, ал. 1 ЗЗД, като не е съобразил и

трайната съдебна и тълкувателна практика на ВКС, определяща критериите за обезвреда на претърпените неимуществени вреди. Намира присъденото обезщетение за занижено с оглед обществените критерии за справедливост и постоянната съдебна практика, както и за несъответно на обема, интензитета и продължителността на търпените от него болки и страдания, определено в отклонение от задължителните указания на ВС, дадени в ППВС №4/1968г. Съдът не е отчетел в достатъчна степен всички специфични факти и обстоятелства, имащи значение при определяне размера на претърпените от ищеца неимуществени вреди с подробно изложени съображения за това. Навежда и оплаквания за необсъждане на всички заявени в исковата молба травматични увреждания и в частност уврежданията, изразяващи се във *фрактура на латералната стена на левия максиларен синус, подкожен емфизем в дясната гръдна половина и единични фрактури на ребра двустранно, без значимо разместване на фрагментите*. В тази връзка излага оплаквания за неправилност и необоснованост на експертното заключение на в.л. д-р М в съответната му част поради противоречие с представените по делото епикризи и документираните консултативни прегледи със специалисти. Не е отчетено обстоятелството, че ищецът е постъпил в лечебното заведение в тежко общо състояние, с животозастрашаващо травматично увреждане /пневмоторакс/, изискващо оперативна намеса от спешен порядък, като поради тежестта на състоянието му първоначално е приет в ОАИЛ. Не са отчетени в подобаваща степен и претърпените от ищеца психологически болки и страдания, изразяващи се в силен стрес, шок, болезнени физически травми и преживявания, пълна ретроградна амнезия, протрахирана траурна реакция. Твърди липса на съпричиняване от страна на пострадалия, позовавайки се и на приетата по делото КСМАТЕ. Тъй като предпазните колани са ефективни основно при челен удар и скорост на движение до 60 км/ч, като задържат придвижването на тялото напред в посока на челния удар, а главата и крайниците имат свободно движение и могат да бъдат увредени от удари с или върху твърди тъпи предмети от деформираните части в купето на автомобила, то при процесния страничен кос, с най-висок интензитет в предната лява част на автомобила удар коланът не може да предпази горната част на тялото, както и долните крайници от удара в страничните части на автомобила. При удар като процесния предпазният колан може само да предотврати напускането на тялото от автомобила, но не може да го предпази от удари в страничните части на автомобила. В този смисъл е и заключението на в.лица, че пострадалият би получил същите увреждания и с правилно поставен предпазен колан. Неотчетена е останала съществуващата в страната икономическа конюнктура, инфлационният индекс към релевантния момент и нивата на застрахователно покритие. Искането е за отмяна на първоинстанционното решение в отхвърлителните му части и за постановяване на друго, с което на пострадалия се присъдят допълнително 90 000 лв. - неимуществени вреди и 1 362,44 лв. - имуществени вреди, ведно със законната лихва от 20.03.2023 г. до окончателното плащане на сумите.

Претендира присъждане на разноски, вкл. адвокатско възнаграждение за двете инстанции съобразно изхода от спора.

Въззиваемата страна счита жалбата за неоснователна и моли съда да я остави без уважение, като потвърди съдебния акт в обжалваната му част като правилен и законосъобразен.

В срока за отговор е депозирана и насрещна въззивна жалба от АЛИАНЦ ФЕРЗИХЕРУНГС АГ (Германия). На свой ред застрахователното дружество обжалва решението в частта, с която съдът е уважил исковите претенции за разликата над 18 000 лв. – неимуществени вреди и над 105,97 лв. – имуществени вреди, считайки същото за неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон и при неправилно обсъждане на събрания по делото доказателствен материал. Жалбоподателят изрично признава правилността на обжалваното решение касателно отчетения принос на пострадалия в степен на съпричиняване от 40 %. Недоказано е останало според него претендираното от ищеца обезщетение за неимуществени вреди, като съдът не е отчел в пълнота и взаимосвързаност събраните доказателства относно вида, обема и продължителността на претърпените болки, страдания и неудобства. Оспорва свидетелските показания на майката и бащата на ищеца, които отчита като пристрастни, предвид заинтересованост от изхода на делото, а освен това в противоречие с останалия доказателствен материал по делото и със справка от ГДИН с данни относно поведението на ищеца след процесното ПТП, който в условията на рецидив е бил осъден за управление на МПС под въздействие на наркотични вещества, като за периода посочен от родителите като недобър за сина им във физическо и психическо здравословно отношение, предвид процесното ПТП, всъщност пострадалият е изтърпявал ефективно наказание лишаване от свобода. Не следва да се кредитира и заключението по СППЕ, тъй като констатации на в.л. са били базирани на споделеното от обследвания ищец, заинтересован да получи исканата обезвреда. Констатираното от експертите състояние на ищеца не е в причинна връзка единствено с процесното произшествие. Касателно имуществените вреди възразява по основателността на обезвредата на разхода в размер на 3 200 лв. по фактура № 49753/23.11.2022г., тъй като плащането по нея не е било сторено от ищеца, както и на разхода от 29,50 лв. по фактура № 389/03.01.2023 г., който не е свързан конкретно с проведеното лечение на пострадалия, а освен това липсват доказателства за плащането на тази фактура. Моли съда да уважи насрещната въззивна жалба на застрахователното дружество и да отмени частично решението, като намали размера на присъдените обезщетения за неимуществени и имуществени вреди. Претендира присъждане на разноски, вкл. адвокатско възнаграждение за процесуално представителство и защита, като при наличие на предпоставки за това, моли същите да се изчислят по компенсация.

Въззиваемата страна счита жалбата за неоснователна и моли съда да я остави без уважение, като потвърди съдебния акт в обжалваната му част като правилен и законосъобразен.

С частна жалба, подадена от „АЛИАНЦ ФЕРЗИХЕРУНГС АГ“ (Германия), се обжалва и постановеното по реда на чл. 248 ГПК определение № 276/23.02.2025г. по т.д. № 604/2023г. на ВОС, с което съдът е оставил без уважение искането на застрахователното дружество за изменение на постановеното по делото решение № 473/17.11.2024г. в частта за разноските. Намирайки определението за неправилно, с подробно изложени съображения за това, моли съда да отмени същото и вместо това да постанови друго, с което да уважи молбата по чл. 248 ГПК и присъди в полза на АЛИАНЦ ФЕРЗИХЕРУНГС АГ (Германия) разноски за първоинстанционното производство в общ размер от 7 032,68 лв., съставляващи 59,55% от предявените със списъка по чл. 80 ГПК разноски (11 809,70лв.).

Съдът, за да се произнесе по съществото на въззива, прие за установено следното:

Предявените искове са с правно основание чл.432 КЗ.

В частта, в която застрахователят е осъден да заплати на ищеца 18 000лв неимуществени вреди и 105,97лв имуществени вреди решението, като необжалвано, е влязло в сила и не е предмет на настоящото произнасяне.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява от фактическа страна, че процесното ПТП е осъществено на 09.11.2022 г. между селата Бенковски и Здравец, общ. Аврен, обл. Варна, при управление на л.а. „БМВ“, модел „730“, с рег. № XXX XXXX, с валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ при немския застраховател АЛИАНЦ ФЕРЗИХЕРУНГС АГ, при което водачът Р Р А допуснал самокатастрофа, причинена от движение на автомобила със съществено по-висока от критичната за завоя скорост от 90 км/ч, вследствие на което изгубил управление, завъртял се по часовниковата стрелка и при напускане на пътното платно в ляво при изпълнявания десен завой допуснал удар в предна лява част на автомобила спрямо крайпътно дърво. С поведението си А нарушил предписанията на чл. 5, ал.3, т.1, чл. 20 и чл. 21 ЗДвП, като се движил със скорост, съществено надвишаваща допустимата и е управлявал МПС със съдържание на наркотично вещество в кръвта.

За произшествието бил съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица с рег. № 2022-1020-2230 г. по описа на ОД на МВР – Варна, както и било образувано следствено дело № 2319/2022 г. по описа на Четвърто РУ Варна /пр. пр. № 6961/2022г. на Окръжна прокуратура Варна/, което поради смъртта на водача А подлежи на прекратяване.

В следствие на произшествието ищецът, като пътник на задна дясна седалка, получил следните травматични увреждания : контузия на белия дроб с травматичен пневмоторакс, обусловил временно разстройство на здравето опасно за живота, счупване на страничен израстък на втори лумбален прешлен, причинило временно разстройство на здравето неопасно за живота и счупване на лява предмишница, обусловило трайно затруднение на левия горен крайник за повече от 30 дни. Травматичният пневмоторакс, водещ до

дихателна недостатъчност, каквато в случая С. не е получил, е лекуван с поставяне на дрен в гръдната кухина и изтегляне на наличния въздух под вакуум. Счупените кости на предмишницата са лекувани оперативно, костните фрагменти са съединени с метал, след това е поставена гипсова имобилизация, след свалянето на която е проведена рехабилитация. На 22.11.2022 г. била извършена втора операция, изразяваща се в съединяване на счупените лъчева и лакътни кости с метал. Към момента на изготвяне на КСМАТЕ – м.юни 2024г. ищецът е напълно възстановен, обема на движения на лявата ръка са възстановени, получените белези по тялото с времето ще избледнеят по цвят, но ще останат по вид. По желание на ищеца може да се направи операция за отстраняване на метала.

Безспорно е още, че към момента на осъществяване на ПТП гражданската отговорност на водача на автомобила е била застрахована при ответното застрахователно дружество.

Горната фактическа установеност налага извода за наличието на всички елементи от фактическия състав за ангажиране отговорността на застрахователя за възстановяване на претърпените от ищеца имуществени и неимуществени вреди в резултат на процесното ПТП – болки и страдания от преживените травматични увреждания, виновно и противоправно поведение на застрахования водач, вреди под формата на причинени болки и страдания и причинно следствена връзка между деликта и понесените вреди.

Основният спорен между страните въпрос касае размера на дължимото застрахователно обезщетение, както и наличието на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия и неговия размер. В тази връзка съдът съобрази следното :

По размера на дължимото застрахователно обезщетение:

Съобразно критерия за справедливост, установен в нормата на чл.52 ЗЗД и задължителната и актуалната застрахователна съдебна практика съдът следва да съобрази т.2-ра на ППВС No 4/68г., в която са дадени задължителни указания по приложението на чл.52 ЗЗД за изясняване на понятието "справедливост" по вложения от законодателя смисъл в посочената норма, които не са загубили актуалност и до днес и съгласно които това понятие не е абстрактно, а всякога обусловено от редица конкретни и обективно съществуващи обстоятелства - начинът на извършване на деликта, характерът на увреждането, произтичащите от него физически и психологически последици за увредените лица, възраст на пострадалия, социално положение, които решаващият съд е длъжен не само да посочи, но и да ги прецени в тяхната съвкупност. /Така решение No 93 от 23.06.2011 г. на ВКС по т. д. No 566/2010 г., II т. о., ТК и решение No 111 от 1.07.2011 г. на ВКС по т. д. No 676/2010 г., II т. о., ТК/.

Според показанията на свидетелката Р Р С – майка на ищеца, ценени при условията на чл.172 ГПК, със С. живеели в едно домакинство. Разбрала за катастрофата от новините, като отишла в болницата не могла да си познае

детето – бил обезобразен, имал рани по лицето, очите му били подпухнали и накръвени, предните зъби били счупени. След изписването му се наложило да полага грижи за него за елементарни ежедневни потребности, за хранене, за ходене до тоалетната., за къпане. С. редовно плачел при спомен за случилото се, много страдал по загубата на годеницата си. Не си спомнял нищо за катастрофата, повече от месец не можел да дъвче. Ставал вечерта, стоял на леглото и плачел. Много се променил и станал агресивен, повишавал тон на майка си, имал проблеми с паметта. Преди катастрофата вдигал кървно, други заболявания нямал. Сега нямал приятелка, нямал приятели, не излизал от вкъщи, не работи, защото ръката го боли. Приятелите идвали вкъщи да го видят, той не излизал, в кола не се качвал.

Бащата на ищеца – Д. А. О също свидетелства за тежкото му здравословно състояние непосредствено след произшествието в болницата. Когато се прибрал вкъщи месец и половина не станал от леглото. Не спял през нощта, бил объркан, не разбирал какво му се говори. Два-три месеца се наложило съпругата му да го гледа. Два-три месеца бил с гипс на ръката, ходил на психиатър, понеже бил неспокоен, агресивен и не можел да спи. За катастрофата не си спомнял нищо.

От приложена по делото справка от Министерство на правосъдието, ГД „Изпълнение на наказанията“ /л. 425/ се установява, че ищецът постъпил в затвора в гр. Варна на 17.08.2023 г. за изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“ за период от 3 месеца по НОХД № 1003/2022 г. по описа на ВРС, изтърпяно на 03.11.2023 г. От 03.11.2023 г., както и за изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“ за период от 3 месеца по НОХД № 3289/2023 г. по описа на ВРС, освободен на 08.01.2024 г.

За установяване на психическото отражение на инцидента върху ищеца е прието заключението на комплексна съдебно психиатрична и психологична експертиза. Според експертите след процесното ПТП, непосредствено след травматичните увреждания и последвалото общо увредено състояние, вкл. и след вероятното мозъчно сътресение, при ищеца се е развил Органичен амнестичен синдром, непредизвикан от алкохол и др.психоактивни вещества т.нар. Неалкохолен „Корсаков синдром“, включващ нарушения във фиксационната памет, ретроградна и антероградна амнезия, конфабулации на фона на ясно съзнание. Състоянието постепенно е отзвучало в рамките на няколко месеца след подобрене в общия соматичен статус. Към момента на изготвяне на експертизата не се установяват трайни и тежки последици от физическите травми на ищеца. Налични са резидуални симптоми от депресивния синдром, които могат да се разглеждат като последица от психотравматичния характер на събитието и нарушаване на качеството на живот в ежедневието. Налични са и остатъчни симптоми на промяна в настроението, желанието за контакти, завишение на тревожността, нарушен сън, трудна концентрация и соматични оплаквания, периоди на мрачни мисли и избухливост – резултат от настъпилото ПТП. Според експертите налице е причинно-следствена връзка между претърпените телесни увреждания, в

частност – причиненото мозъчно сътресение и последвалия ограничен амнестичен синдром. Възгледите за пълно възстановяване на ищеца са добри предвид младата му възраст и липсата на трайни мозъчни увреждания.

Оплакванията на въззивника С., че при определяне на дължимото застрахователно обезщетение не са отчетени всички получени от него увреждания, вкл. фрактура на латералната стена на левия максиларен синус, подкожен емфизем в дясната гръдна половина и единични фрактури на ребра двустранно, без значимо разместване на фрагментите е неоснователно доколкото тези увреждания не се потвърждават от заключението на СМЕ. Не се потвърждават и свидетелските показания на майката на ищеца за счупени предни зъби, както и предполагаемото от СПЕ мозъчно сътресение. Всички тези увреждания като недоказани не подлежат на обезвреда.

В заключение, при определяне размера на дължимото застрахователно обезщетение, съдът съобразява че към момента на ПТП С. е бил на 19 години, млад мъж в разцвета на силите си, учел и работел, общувал с приятели, спортувал. След инцидента се наложило да прекъсне обучението си, не можел да работи, не можел да спортува, тъй като поради контузията на гръдния кош получава пристъпи на задух при физическо усилие. Според медицинската част на комплексната експертиза гръдната травма му е причинила силни болки, усилващи се при дишане, особено кашляне и кихане, до изваждането на плевралния дрен ищецът е би прикован на легло. Счупените кости са довели до много силни болки, бързо намаляващи след обездвижването, продължителното обездвижване на ръката е причинило неудобство в рамките на три – четири месеца. Проведеното болнично лечение е от 09.11.22г. до 24.11.22г.

Следва да бъде съобразено и обстоятелството, че към настоящия момент С. е възстановен във физически и психологически аспект. Останали са белези, които във времето още ще избледнеят, а симптомите от депресивния синдром са също с много добра прогноза.

Съдът взема предвид и практиката на касационната инстанция при определяне размера на застрахователните обезщетения, отчитайки икономическата конюнктура в страната към момента на произшествието, размерът на минималната РЗ за 2022г. – 710лв, лимитите на застрахователно покритие на ЗЗ „ГО“ на автомобилистите, които след 2018г. съгласно чл.492 КЗ за неимуществени вреди в следствие на телесно увреждане за всяко събитие са 10 420 000лв, които лимити обаче са само ориентир, но не и самостоятелен критерий при определяне на обезщетението /реш.23/25.03.14г. по т.д. № 11154/13г., второ т.о. на ВКС и реш. 157/28.11.14г. по т.д. № 3040/13г., второ т.о. на ВКС/, както и общественото възприемане на справедливостта на всеки отделен етап от развитието на обществото. Паричен еквивалент на този вид обществени отношения се явяват лимитите на застрахователните суми за неимуществени вреди, установени в действащите през съответните периоди Наредби за задължителното застраховане.

Съобразявайки всичко гореизложено, настоящият състав намира, че обезщетение в размер на 100 000лв е адекватно и съобразено както с реално претърпените болки и страдания, така и с практиката на касационната инстанция.

Възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, изразяващо се в неползването на предпазен колан, поддържано и пред настоящата инстанция, се преценява като неоснователно. Преди всичко според медицинския експерт травматичните увреждания е възможно да се получат и при пътуване с правилно поставен предпазен колан. А в съдебно заседание допълва, че това се отнася и за трите вида увреждания, и относно пневмоторакса също, тъй като предпазния колан е възможно да притисне гръдния кош така, че да повиши налягането в гръдната клетка, което да предизвика счупване на ребра от колан. Това се отнася и за страничния израстък на лумбалния прешлен, докато счупването на антебрахиума на лявата ръка, тъй като тя е свободна, понякога се получава като защитна фрактура, когато ръката отиде към седалката отзад. Т.е. – получените травматични увреждания не се явяват пряка последица от липсата на поставен предпазен колан. При това положение се налага извода, че с поведението си С. не е допринесъл нито за настъпване на процесното ПТП, нито за получените от него увреждания. Застрахователят не доказва възражението си за съпричиняване на вредоносния резултат, този принос не може да бъде презюмиран, нито логично извеждан от факта на непоставяне на предпазния колан, поради което дължимото застрахователно обезщетение от 100 000лв не следва да се редуцира с процент съпричиняване.

Претендираните имуществени вреди се явяват доказани. Представени са с исковата молба 4 броя фактури : №00000049753/23.11.2022г. на стойност 3 200лв. за медицинско изделие, придружена от разписка /л.135/; фактура № 2570005626/24.11.2022г. на стойност 124.41лв. за закупуване на медикаменти, придружена от фискален бон /л.137/; талон за платена такса от 18.11.2022г. към МБАЛ „Св. Анна Варна“ на стойност 52.20лв., придружен с фискален бон /л.136 и 137 -гръб/ и фактура №0100000389/03.01.2023г. на стойност 29.50лв. за копие на ИЗ от МБАЛ „Св. Анна – Варна“ АД /л.138/. Медицинският експерт е категоричен, че всички разходи, визирани в приложените фактури, са във връзка с проведеното лечение и снабдяване с необходима документация и са били необходими. Възражението на ответника за неоснователност на претенцията за 3 200лв поради това, че не е платена от ищеца, е неоснователно. Видно от самата фактура, както и от талона, приложен към нея, ползващият се от медицинското изделие пациент е именно С. А., а в лице е потвърдило необходимостта от използването на това изделие при лечението му. В този смисъл искът за възстановяване на направените разходи в общ размер от 3 406.11лв. е доказан по основание и в предявения размер, поради което следва да бъде уважен изцяло.

Съгласно константната и безпротиворечива съдебна практика законната лихва за забава върху главницата за имуществени и неимуществени вреди се

дължи от момента на уведомяване на застрахователя за настъпилото застрахователно събитие. Това е посочената от първата инстанция дата – 20.03.23г.

По частната жалба на застрахователя :

Ответникът е представил списък с разноските за първа инстанция, с включено адвокатско възнаграждение в размер на 11 304,70лв. Ищецът своевременно е направил възражение за прекомерност по чл.78 ал.5 ГПК относно размера му.

Съгласно задължителната тълкувателна практика на ВКС основанието по чл. 78, ал. 5 ГПК се свежда до преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактическата и правна сложност на делото. Когато съдът е сезиран с такова искане, той следва да изложи мотиви относно фактическата и правна сложност на спора, т.е. да съобрази доказателствените факти и доказателствата, които ги обективират и дължимото правно разрешение на повдигнатите правни въпроси, което е различно по сложност при всеки отделен случай – например задължителната практика, разрешаваща основните спорни въпроси определя сложност в по-ниска степен. След тази преценка, ако се изведе несъответствие между размера на възнаграждението и усилията на защитата при упражняване на процесуалните права, съдът намалява договорения адвокатски хонорар.

Вярно е твърдението, че между страната и нейния довереник съществува свобода на договаряне относно размера на дължимото адв.възнаграждение. Но вярно е също така, че насрещната страна разполага с правото да релевира възражение за прекомерност, на което съответства процесуалното правомощие и задължение на съда да осъществи самостоятелна преценка за справедливост, респективно да намали това възнаграждение. След постановяване на Решение от 25.01.2024г. по дело № С -438/22 на втори състав на СЕС, установяващо, че разпоредбите на Наредба № 1/2004г. противоречат на правото на ЕС, съдът не е обвързан и от размерите, посочени в тази наредба.

Следва да бъде казано и това, че намаляването на адвокатското възнаграждение по този ред не рефлектира в отношенията между адвокат и клиент, които са сключили конкретен договор и са поели задължения по него. То е израз само на основното начало в гражданския процес за социална справедливост и достъп до правосъдие.

Съобразявайки горното, фактическата и правна сложност на делото, които не се отличават с изключителност, вида и обема не предоставена правна помощ, броя на съдебните заседания съдът споделя извода на първоинстанционния съд, че възнаграждение в размер на 5 000лв е адекватно и съобразено с критериите за справедливост. Поради това частната жалба се оставя без уважение.

По разноските в двете инстанции:

За първа инстанция ответникът е направил разноски в размер на 5 505лв, от които 5 000лв адв.възнаграждение. При искова сума от 153 406,11лв и

отхвърлена част от 50 000лв му се дължат 1 794,26лв.

За втора инстанция ответникът е представил доказателства за заплатено адв.възнаграждение в размер на 12 789лв. Ищецът е релевира възражение за прекомерност, което съдът намира за основателно, предвид обстоятелството, че във въззивната инстанция не са събрани нови доказателства, делото е разгледано в едно открито с.з., а правните тези на ответника преповтарят тези от първата инстанция. При това положение съдът определя адв.възнаграждение на ответната страна в размер на 2 500лв. С това разносните за втора инстанция се свеждат до 3 393,75лв. за защита срещу материален интерес от 91 362,44лв. Съобразно отхвърлената част на жалбата му се дължат 1 857,30лв, или за двете инстанции – 3 651,56лв. Т.е. на застрахователното дружество за двете инстанции съобразно отхвърлената част на иска се дължат още 343,23лв.

Застрахователят дължи държавна такса върху уважената част на иска за двете инстанции в размер на 6 204,36лв, или още 3 115,96лв.

Водим от горното, съдът

## **РЕШИ:**

ПОТВЪРЖДАВА решение № 473/17.11.2024г. на Варненския окръжен съд, търговско отделение, постановено по т. д. № 604/2023г. в частта, в която „АЛИАНЦ ФЕРЗИХЕРУНГС АГ“ (Германия), /"Allianz Versicherungs-Aktiengesellschaft"/, вписано в Окръжен съд Мюнхен, в търговския регистър под № 75727, със седалище и адрес на управление: Кьонигсштрассе 28, 80802 Мюнхен, Германия е осъдено да заплати на С. Д. А. с ЕГН \*\*\*\*\* от гр. Варна, ул.“З“ № XX сумата над 18 000 лв до 60 000 лв. обезщетение за претърпени неимуществени вреди - травматични увреждания, болки и страдания, както и сумата над 105,97лв до 2 043.67 лв. обезщетение за претърпени имуществени вреди по фактура №00000049753/23.11.2022г. за медицинско изделие; фактура № 2570005626/24.11.2022г. за закупуване на медикаменти; талон за платена такса от 18.11.2022г. към МБАЛ „Св. Анна – Варна и фактура №0100000389/03.01.2023г. на стойност 29.50лв. за копие на ИЗ от МБАЛ „Св. Анна – Варна“ АД, ведно със законната лихва върху двете суми, считано от 20.03.2023г., до окончателното изплащане на задължението, всички вреди претърпени в резултат на осъществено на 09.11.2022г. ПТП между с. Бенковски и с. Здравец, общ. Аврен, обл. Варна, при управление на л.а. „БМВ“, модел „730“, с рег. № XXX XXXX, с валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ при немския застраховател АЛИАНЦ ФЕРЗИХЕРУНГС АГ, с водач Р Р А.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 473/17.11.2024г. на Варненския окръжен съд, търговско отделение, постановено по т. д. № 604/2023г. в частта, в която искът на С. Д. А. с ЕГН \*\*\*\*\* от гр. Варна, ул.“З“ № XX срещу „АЛИАНЦ ФЕРЗИХЕРУНГС АГ“ (Германия), /"Allianz Versicherungs-

Aktiengesellschaft"/, вписано в Окръжен съд Мюнхен, в търговския регистър под № 75727, със седалище и адрес на управление: Кьонигсстрасе 28, 80802 Мюнхен, Германия за заплащане на обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди в резултат на ПТП от 09.11.22г. е отхвърлен за горницата над 100 000лв до претендираните 150 000лв, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 20.03.2023г., до окончателното изплащане на задължението.

ОТМЕНЯ решението в останалата обжалвана част, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА „АЛИАНЦ ФЕРЗИХЕРУНГС АГ“ (Германия), /"Allianz Versicherungs-Aktiengesellschaft"/, вписано в Окръжен съд Мюнхен, в търговския регистър под № 75727, със седалище и адрес на управление: Кьонигсстрасе 28, 80802 Мюнхен, Германия да заплати на С. Д. А. с ЕГН \*\*\*\*\* от гр. Варна, ул.“З“ № XX допълнително 40 000лв обезщетение за претърпени неимуществени вреди - травматични увреждания, болки и страдания, както и допълнително 1 362,44лв обезщетение за претърпени имуществени вреди по фактура №00000049753/23.11.2022г. за медицинско изделие; фактура № 2570005626/24.11.2022г. за закупуване на медикаменти; талон за платена такса от 18.11.2022г. към МБАЛ „Св. Анна – Варна и фактура №0100000389/03.01.2023г. на стойност 29.50лв. за копие на ИЗ от МБАЛ „Св. Анна – Варна“ АД, ведно със законната лихва върху двете суми, считано от 20.03.2023г., до окончателното изплащане на задължението, всички вреди претърпени в резултат на осъществено на 09.11.2022г. ПТП между с. Бенковски и с. Здравец, общ. Аврен, обл. Варна, при управление на л.а. „БМВ“, модел „730“, с рег. № XXX XXXX, с валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ при немския застраховател АЛИАНЦ ФЕРЗИХЕРУНГС АГ, с водач Р Р А.

В необжалваната част решението е влязло в сила.

ОСТАВЯ без уважение частната жалба на „АЛИАНЦ ФЕРЗИХЕРУНГС АГ“ (Германия) против определение № 276/23.02.2025г. по т.д. № 604/2023г. на ВОС, постановено по реда на чл.248 ГПК, с което е оставено без уважение искането на застрахователното дружество за изменение на постановеното по делото решение № 473/17.11.2024г. в частта за разноските.

ОСЪЖДА С. Д. А. с ЕГН \*\*\*\*\* от гр. Варна, ул.“З“ № XX да заплати допълнително на „АЛИАНЦ ФЕРЗИХЕРУНГС АГ“ (Германия), /"Allianz Versicherungs-Aktiengesellschaft"/, вписано в Окръжен съд Мюнхен, в търговския регистър под № 75727, със седалище и адрес на управление: Кьонигсстрасе 28, 80802 Мюнхен, Германия разноси за водене на делото в двете инстанции съобразно отхвърлената част на иска в размер на 343,23лв.

ОСЪЖДА „АЛИАНЦ ФЕРЗИХЕРУНГС АГ“ (Германия), /"Allianz Versicherungs-Aktiengesellschaft"/, вписано в Окръжен съд Мюнхен, в търговския регистър под № 75727, със седалище и адрес на управление: Кьонигсстрасе 28, 80802 Мюнхен, Германия да заплати по сметката на

Варненския апелативен съд, в полза на бюджета на съдебната власт, допълнително 3 115,96лв държавна такса за двете инстанции съобразно уважената част на иска.

Решението може да се обжалва пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщаването му на страните по реда на чл.280 ал.1 ГПК.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_